

Nr 282.

Godkänd av första kammaren den 4 juni 1919.

Godkänd av andra kammaren den 4 juni 1919.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag med vissa bestämmelser mot illojal konkurrens m. m., dels ock en i ämnet väckt motion.

(Första lagutskottets utlåtande nr 30.)

Till Konungen.

Genom en den 28 februari 1919 dagtecknad proposition, nr 269, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till

- 1) lag med vissa bestämmelser mot illojal konkurrens; samt
- 2) lag om ändrad lydelse av 25 kap. 5 och 21 §§ strafflagen.

I samband med propositionen har riksdagen till behandling förehåft en i anledning av densamma väckt motion.

Under återopande av vad som anförts i första lagutskottets, av riksdagen godkända utlåtande nr 30, varav ett tryckt exemplar härvid fogas, får riksdagen, som icke kunnat i oförändrat skick godkänna de i propositionen innefattade lagförslagen, anmäla, att riksdagen, i anledning av samma proposition, för sin del antagit följande

1:o) **Lag**

med vissa bestämmelser mot illojal konkurrens.

Häri genom förordnas som följer:

Om obehörigt användande eller yppande av yrkeshemligheter samt liknande brott.

1 §.

I näringsverksamhet anställd person, som under den tid, tjänstavtalet är gällande, i avsikt att bereda sig eller annan fördel eller att göra skada, obehörigen använder sig av eller yppar fabrikationssätt, anordning, affärsförhållande eller annat, varom han under samma tid erhållit kännedom och som han vet utgöra en arbetsgivarens yrkeshemlighet, straffes med böter från och med fem till och med tvåtusen kronor eller med fängelse från och med en månad till och med ett år; ersättes ock uppkommen skada.

Lag samma vare, om någon i annat fall, i avsikt varom ovan förmäles, obehörigen använder sig av eller giver annan del av ritning, mönster, modell, schablon eller dylik teknisk förebild, som han för utförande av arbete eller eljest för affärsändamål fått sig anförtrodd.

2 §.

Är gärning, som i 1 § avses, enligt 22 kap. strafflagen att bedömas såsom trolöshet mot huvudman, skall vad i sagda paragraf finnes stadgat ej vinna tillämpning.

3 §.

Om någon i avsikt, som i 1 § omförmäles, obehörigen använder sig av eller giver annan del av yrkeshemlighet eller i paragrafens andra stycke avsedd förebild, varom han vunnit kännedom genom honom lämnat meddelande av den i samma paragraf angivna art, varde, såframt han, då han mottog meddelandet, ägde kännedom om de förhållanden, som gjorde detsamma otillåtet, straffad på sätt i 1 § sägs ävensom förpliktad att gottgöra uppkommen skada.

Om bestickning.

4 §.

Den, som lämnar, utlovar eller erbjuder gåva eller annan förmån till någon i näringsverksamhet eller eljest vid företag av ekonomisk art eller vid verk, inrättning eller stiftelse anställd person för att därigenom muta denne att vid avtal om inköp av varor eller utförande av arbete *eller tagande av försäkring* för dens räkning, hos vilken han är anställd, åt någon skaffa företräde fram-

för annan eller att underlåta framställa anmärkning i fråga om fullgörande av sådant avtal, straffes med böter från och med fem till och med tvåtusen kronor eller med fängelse från och med en månad till och med ett år; ersätte ock uppkommen skada.

5 §.

I näringsverksamhet eller eljest vid företag av ekonomisk art eller vid verk, inrättning eller stiftelse anställd person, som tager, låter åt sig utlova eller begär gåva eller annan förmån för att därigenom låta muta sig att vid avtal om inköp av varor eller utförande av arbete *eller tagande av försäkring* för dens räkning, hos vilken han är anställd, åt någon skaffa företrädare framför annan eller att underlåta framställa anmärkning i fråga om fullgörande av sådant avtal, varde straffad på sätt i 4 § sägs ävensom förpliktad att ersätta uppkommen skada.

Emottagen muta eller dess värde tillfaller kronan.

6 §.

Vad i 4 och 5 §§ stadgats skall icke äga tillämpning, om gärningen är straffbar enligt 25 kap. strafflagen.

Allmänna bestämmelser.

7 §.

Med näringsverksamhet förstås i denna lag varje huvudsakligen på ekonomisk vinst för dess utöfvare riktad yrkesmässig verksamhet.

8 §.

Berättigad att anställa talan enligt denna lag är:

1) i de uti 1 och 3 §§ angivna fall den, vilkens yrkeshemlighet eller förebild obehörigen använts eller röjts; samt

2) i de uti 4 och 5 §§ omförmälda fall varje näringsidkare, som frambringar, tillverkar eller håller till salu varor eller utför arbete av samma eller liknande art som de varor eller det arbete, som skolat inköpas eller utföras, *eller meddelar försäkring av samma slag som den försäkring, vilken skolat tagas*, ävensom den anställdes arbetsgivare, där ej gärningen skett med dennes begivande, så ock, utom vad angår skadestånd, varje sammanslutning för främjande av yrkesintressen, såframt näringsidkare, varom ovan sägs, äro företrädade inom sammanslutningen och denna äger att inför domstol kära.

Efter angivelse av den, som enligt vad ovan stadgas äger anställa talan, må ock allmän åklagare väcka påstående om straff för brott, varom i denna lag förmäles.

9 §.

Då vid domstol förekommer mål om obehörigt användande eller yppande av yrkeshemlighet eller om missbrukande av förebild, som i 1 § andra stycket avses,

må på begäran av den, vilkens rätt förmenas hava blivit genom den åtalade handlingen kränkt, domstolen, därest målets offentliga handläggning prövas kunna för honom medföra ytterligare skada i samma hänseende, förordna, att målet skall handläggas inom stängda dörrar.

10 §.

Var, som vill fordra skadestånd enligt denna lag, skall inom två år från den dag, då skadan timade, anhängiggöra sin talan hos domstol. Försummas det, have han förlorat sin talan.

11 §.

Böter, som ådömas enligt denna lag, tillfalla kronan. Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skall förvandling ske efter allmänna strafflagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1920.

2:o) L a g

om ändrad lydelse av 25 kap. 5 och 21 §§ strafflagen.

Härigenom förordnas, att 25 kap. 5 och 21 §§ strafflagen skola erhålla följande ändrade lydelse:

5 §.

Har ämbetsman tagit, låtit åt sig utlova eller begärt muta, för att i ämbetet orätt främja; varde, ändå att ingen skada skedde, avsatt och förklarad ovärdig att i rikets tjänst vidare nyttjas eller ock dömd till mistning av ämbete på viss tid; och skall, där till avsättning dömes, den skyldige, om brottet det förtjänar, dessutom straffas med fängelse.

Den, som till ämbetsman lämnar, utlovar eller erbjuder sådan muta, dömes till böter eller fängelse.

Tager eller betingar sig ämbetsman eljest för sin ämbetsåtgärd någon belöning eller sportel, därtill han ej berättigad är; straffes med mistning av ämbete på viss tid eller böter: äro omständigheterna synnerligen försvårande; må till avsättning dömas.

21 §.

Böter, som efter 5 § 3 mom., 6, 10, 14, 16 eller 17 § ådömas, må sättas högst till beloppet för ett år av den lön och övriga inkomst, som åtfölja det ämbete, vari den skyldige sig förbrutit. Är ej med det ämbete viss lön eller annan inkomst förenad; vare bot högst ett tusen riksdaler.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1920.

Stockholm den 4 juni 1919.

Med undersätlig vördnad.
